

thi vi kunne jo nok faae Lov til at handle, men det, hvørom der er Tale, er en Skatte- eftergivelse eller en Skattenedsættelse. Dette er Noget, vi Alle ønske, derom kan der ikke være nogen Tvivl; Enhver ønsker, han være en nok saa god og patriotisk Borger, at faae sine Bæren saa billigt som muligt og ønsker overhovedet saa faa Afgifter som mulig; men Spørgsmaalet er, hvorfra man da skal faae Indtægter. Man henviser nu til Brændevinsbeskatning, til en Indtægtskat og Egenende, men skulde det dog ikke være rigtig, det er ialtsald mit Raad, at vi, før vi gaa ind paa den Tanke, der er bleven fremsat, og som jeg ingenlunde vil sige i og for sig er vigtig, gaa lidt forsigtigt tilværks, saaledes at vi, før vi væsentlig reducerer de Indtægter, vi have gjennem Toldafgifterne, søge at faae nogen Skatning derfor. Lad os se at faae det bragt i Orden iforvejen, lad os faae andre Skatter, lad os se at faae en Indtægtsbeskatning bragt i Orden, saaledes at den er færdig til at træde i Virksomhed samtids med, at vi indføre Nedsættelse i Toldbeskatningen, saa begynde vi fra den rigtige Side. Vi have jo saa ofte set, hvor væsneligt det er at komme tilrette om nye Skatter. Dertil kommer, at det altsid er en Fordel ved en Skat, hvor mange Mangler den end forøvrigt maatte have, at den er bestaaende og har vundet Indgang i Befolkningen. Man hører ikke saa let Brangvillie og Renværen imod de gamle Skatter som imod de nye, og jeg siger ikke Formeget, naar jeg siger, vi maa nu engang tage Verden, som den er, at der er Mængseldige, som maasse kunne være af de Allerværste, jeg havde nær sagt Muddere, naar det gjælder om nye Skatter, men som ikke engang vide af, at de betale de gamle Skatter. Det er ogsaa, naar Alt kommer til Alt, et Spørgsmaal, hvormeget rigere de egentlig vilde blive ved, at de bleve fri for denne Skat, enten helt eller tilbels. Men de da vittelig ved Aarets Udgang havde saamange flere Penge i Behold, at de dermed kunde betale den nye Skat i rede Penge? Det er Spørgsmaalet, men jeg betvivler det stærkt. Dernæst siger man, at det ikke er

dem, som skulle betale, men det er de store Eiendomme, de store Indtægter, som vi skulle ramme. (En Stemme: Hør!). Sa, lad os ramme dem, jeg skal være med dertil, men lad os ikke tage det bort, vi have, for at gribe i Luften efter det, vi ikke have. Er det viede Medlem sikker paa, at vi kunne sætte hans Tanke igjennem, nu velan, saa skal jeg følge ham med Hensyn til at paalægge højere Skatter, men det er jo ikke sagt, at alle Dele af Lovgivningsmagten vilde gaa denne Vej. Det er jeg temmeligt overbevist om, at det vil falde endel lettere at komme af med nogle af de gamle Skatter. Det kan som sagt gjerne være, at det erede Medlems Tanke er rigtig, men saalange vi har ud og har ind arbejde med Underbalance paa voit Budget, og kun have denne eneste Trøst: en Indkomstskat, som ingenlunde smager Solt saa fært, og om hvis Nødvendighed det ingenlunde er behageligt at tale med Folk, skulle vi gaa værsomt tilværks. Desuden er det et Spørgsmaal, om netop Toldafgifterne ere det Sted, hvor man først og fremmest skal reformere. Dette siger jeg ingenlunde for at opponere imod Lovforslaget, men for at advare imod de almindelige Betragtninger, der fremsættes under det smukke Navn "Frihandel", og imod at gaa for vidt, før vi have Penge til at erstatte de deraf flydende Tab. Det er et Spørgsmaal, om det ikke er fuldt saa paatrængende at foretage nogle Forandringer ved vor Sportelbeskatning; jeg antager det. Beskatningen af vore Landeieendomme er der nu engang ikke Tale om at faa reformeret; det er nu engang saadanne perpetuelle, saadanne fastslaaede Skatter. Der er imidlertid Intet i hele Landet, som er mere urimeligt, og mere urimeligt fordelt end Hartkornskatten, thi en Eiendom med f. Ex. 2 Td. Hartkorn kan være mere værd, kan producere Mere og kan have en større Skatteevne end en Eiendom med 12 til 14 Td. Hartkorn. Hvorfor da ikke foretage Forandringer paa dette Punkt, hvorfor reformere netop paa det Gebet, hvørom der idag er Tale? Alligevel siger jeg: velan, lad os foretage en Omfordeling, lad os tage Lidt fra det ene Sted og lægge Lidt til paa et andet, men lad os stedsje huske paa, at vi